

นิพนธ์ต้นฉบับ

Received: February 26, 2020;

Accepted: June 1, 2020;

Published: June 25, 2020

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกและพฤติกรรมการป้องกัน โรคไข้เลือดออกของนักเรียนนายสิบตำรวจศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9 The Knowledge of Dengue Hemorrhagic Fever on Preventative Behavior of Dengue Hemorrhagic Fever of Police Non- Commissioned Officer Student in Provincial Police Training Center Region 9

ประทุมรัตน์ สิริธิชัย

โรงพยาบาลยะลาสิรินธรรักษา สังกัดโรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

Pratumrat Sittichai

Yala Sirirattanak Hospital, The Police Hospital, Royal Thai Police

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9 เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 285 คน ในช่วงเดือน ตุลาคม 2562 สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified sampling) เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ด้านความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออก และด้านพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกเท่ากับ .83 และ .82 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า ด้านความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ข้อที่ตอบถูกมากที่สุดคือข้อที่ 7 การคว่ำ เผา ฟังภาชนะต่าง เช่น โห่แตก ครอบงำน้าอัดลม ยางรถยนต์เก่า ช่วยกำจัดลูกน้ำยุงลาย ร้อยละ 96.14 รองลงมาข้อ 9 ภาชนะถึงน้ำหรือโอ่งน้ำ ที่ใช้รองน้ำไว้ใช้ต้องปิดฝาให้สนิท ร้อยละ 95.79 และข้อที่ตอบถูกน้อยที่สุดคือ ข้อ 3 โดยทั่วไป ยุงลายจะออกหากินกัดคนในเวลากลางวัน ร้อยละ 46.32 ด้านพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกภาพรวมอยู่ในระดับดี ข้อที่ทำเป็นประจำที่สุดคือ 1 ทานทำความสะอาดบริเวณ กองร้อย จัดเก็บสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นประจำ ร้อยละ 87.37 และความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกในทางบวก อยู่ในระดับน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : โรคไข้เลือดออก, ความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออก, พฤติกรรมการป้องกันโรค
ไข้เลือดออก

Corresponding author: ประทุมรัตน์ สิริธิชัย E-mail: sorchorator.hospital@gmail.com

Original article

Abstract

Received: February 26, 2020;

Accepted: June 1, 2020;

Published: June 25, 2020

The purpose of this study was to determine correlation between the knowledge of Dengue hemorrhagic fever (DHF) on preventative behavior of DHF of police non-commissioned officer students in provincial police training center region 9. Data were collected from 285 samples on October 2019 by using stratified sampling. Research questionnaire developed by the researcher was employed for data collection. Reliability of the questionnaire the knowledge and behavior were tested using Cronbach's alpha coefficient and giving the values of .83, .82, respectively. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson correlation.

The results that regarding the knowledge of dengue fever, the overall in a very good level. The most correct answer is item no.7 "Burning upside down, burying various containers such as jars, cans, old tires help eliminate mosquito larvae" 96.14 percent, followed by item no.9 "Container, water tank or water jar, must close the lid tightly" 95.79% The less of correct answer was item no.3 "In general, *aedes* mosquitoes feed on people during the day" by 46.32%. The behavior of dengue fever prevention behaviors is good. The most routine is item no. 1 "Cleaning the company area" 87.37 percent and the knowledge about DHF was associated with DHF preventative behaviors at a statistically significant level .05

Key words: Dengue hemorrhagic fever, Knowledge of Dengue hemorrhagic fever, Preventative behavior Dengue hemorrhagic fever

Corresponding author: Pratumrat Sittichai E-mail: sorchotor.hospital@gmail.com

บทนำ

โรคไข้เลือดออกเป็นโรคที่เกิดจากการติดเชื้อไวรัสเดงกี (Dengue virus) ระยะของโรคแบ่งได้เป็น 3 ระยะ คือ 1) ระยะไข้ 2) ระยะวิกฤตหรือระยะเลือดออก/ช็อก และ 3) ระยะพักฟื้น โรคไข้เลือดออกมีอาการและความรุนแรงของโรคหลายระดับ ตั้งแต่ไม่มีอาการ หรือมีอาการเล็กน้อยไปจนถึงภาวะช็อก ซึ่งผู้ป่วยจะเกิดภาวะช็อกได้ในช่วงที่ผู้ป่วยมีอาการไข้เริ่มจะลดลง ผู้ป่วยมีอาการไม่สบายตัว เช่น มีอาการปวดท้องและอาเจียนบ่อยขึ้น ซึมมากขึ้น กระสับกระส่าย ตัวเย็น มือเท้าเย็น เหงื่อออก ปัสสาวะน้อย ชีพจรเต้นเบาแต่เร็ว และความดันต่ำ ซึ่งเป็นอาการของภาวะช็อก หากไม่ได้รับการรักษาได้ทันท่วงทีอาจจะเสียชีวิตได้ภายใน 1-2 วัน (Sombatdee, 2015)

ยุ่งายเป็นพาหะสำคัญในการนำโรคสู่คน โดยยุงตัวเมียออกหากินเวลากลางวันและดูดเลือดคนเป็นอาหาร เมื่อกัดดูดเลือดผู้ป่วยซึ่งในระยะไข้สูง เป็นระยะที่มีไวรัสอยู่ในกระแสเลือด ระยะพักตัวในยุงนี้ประมาณ 8-10 วัน เมื่อยุงตัวนี้ไปกัดคนอื่นอีกก็จะปล่อยเชื้อไวรัสไปยังคนที่ถูกกัด เมื่อเชื้อเข้าสู่ร่างกายคนและผ่านระยะพักตัวนานประมาณ 5-8 วัน (สั้นที่สุด 3 วัน - นานที่สุด 15 วัน) ก็จะทำให้เกิดอาการของโรคได้ (Bureau of Vector Borne Disease, Department of Disease Control, Ministry of Public Health, 2015)

สถานการณ์โรคไข้เลือดออกในปี พ.ศ. 2562 ข้อมูลจากระบบรายงานการเฝ้าระวังโรค สำนัก-ระบาดวิทยา วันที่ 19 มีนาคม 2562 มีรายงานผู้ป่วยโรคไข้เลือดออกในสัปดาห์ที่ 10 ของปี 2562 มียอดผู้ป่วยสะสมรวม 11,194 ราย อัตราป่วย 16.95 ต่อประชากรแสนคน และผู้ป่วยเสียชีวิตจำนวน 10 ราย อัตราการป่วยตาย ร้อยละ 0.09 พบอัตราการกระจายการเกิดโรคไข้เลือดออกในภาคใต้มากที่สุด เท่ากับ 24.83 ต่อแสนประชากร กลุ่มอายุ 4-14 ปี และ 15-34 ปี มีจำนวนผู้ป่วย จำนวนที่ใกล้เคียงกัน และมีจำนวนมากกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ (Bureau of Epidemiology, 2019)

ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9 ตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัดยะลาซึ่งเป็นจังหวัดอยู่ทางชายแดนตอนใต้ของประเทศไทย มีลักษณะภูมิอากาศร้อนชื้นมี 2 ฤดู คือ ฤดูร้อนตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม และฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง เดือนกุมภาพันธ์ สภาพภูมิอากาศที่เป็นฤดูฝนที่ค่อนข้างยาวนานหลายเดือน จึงเป็นเหตุให้มียุ่งลายชุกชุมมากในฤดูฝน โรงพยาบาลยะลาสิรินธร รับผู้ป่วยไว้รักษาตัวในโรงพยาบาลด้วย โรค Dengue hemorrhagic fever DHF ปี 2559 ถึง 2561 จำนวน 37 ราย และ โรค Dengue fever DF จำนวน 65 ราย มีนักเรียนนายสิบตำรวจป่วยเป็นโรคไข้เลือดออก DHF จำนวน 6 ราย เฉลี่ย 6 วันนอน ทำให้เป็นปัญหาต่อการเรียน เวลาเรียนไม่พอ ร่างกายอ่อนแอไม่สามารถลงฝึกภาคสนามได้ จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า ความรู้ในการควบคุมและป้องกันโรคไข้เลือดออกมีผลเชิงบวกต่อการควบคุมไข้เลือดออก (Chaimay & Sungkaew, 2014, Chanyasanha et al., 2011) และ Schwartz (1975) กล่าวว่าความรู้มีผลต่อการปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9 เพื่อจะได้มีข้อมูลการวิจัย นำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผน การป้องกันโรคไข้เลือดออกในนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการทำวิจัย

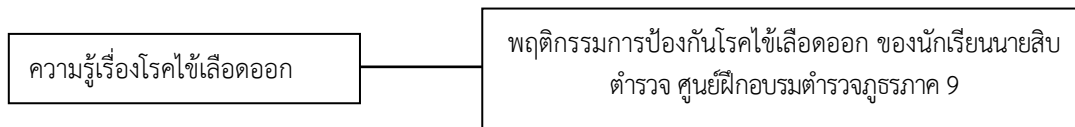
เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9

สมมติฐานการวิจัย

ความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษารั้วนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกและพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก ซึ่งสามารถแสดงกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาภาคตัดขวาง (Cross-sectional Study) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9 โดยมีตัวแปรที่ศึกษา ดังต่อไปนี้

ตัวแปรต้น

ความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออก หมายถึง ปัจจัยนำที่สำคัญในการแสดงความรู้ ที่เกี่ยวกับสาเหตุและการป้องกันโรค ไข้เลือดออกของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9 โดยการวัดจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออก

ตัวแปรตาม

พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9 หมายถึง สิ่งทีกระทำหรือแสดงออกมา เพื่อไม่ให้ตนเองจากโรคไข้เลือดออก โดยการวัดจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้วนี้เป็นนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9 รวมทั้งสิ้น 984 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ด้วยสูตรของTaro Yamaneที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยที่ n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง N คือ จำนวนประชากรทั้งหมด และ e คือ ค่าสามคลาดเคลื่อน เมื่อคำนวณตามสูตรแล้วต้องได้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อยจำนวน 284.39 เพื่อป้องกันความคาคเคลื่อนและการสูญเสีย จึงใช้กลุ่มตัวอย่างเป็น285 คน

การเลือกตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างในรั้วนี้ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) ของ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9 ทั้งหมด 7 กองร้อย คำนวณขนาดตัวอย่างในแต่ละกองร้อย ตามสัดส่วนขนาดของประชากร และสุ่มตัวอย่างในแต่ละกองร้อยโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีจับฉลากจากบัญชีรายชื่อนักเรียนนายสิบตำรวจ แบบไม่ใส่คืนให้ได้จำนวนครบตามกลุ่มตัวอย่าง 285 คน

เกณฑ์การคัดเข้า

1. สามารถอ่านและเขียนภาษาไทยได้
2. ยินยอมเข้าร่วมการวิจัยจนสิ้นสุดโครงการ

เกณฑ์การคัดออก

กลุ่มตัวอย่างไม่สามารถร่วมงานวิจัยต่อไปได้ หรือขอถอนตัวจากการเข้าร่วมงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้ ทำการศึกษาในนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9 โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้าง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก ความรู้ และพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก

2. สร้างแบบสอบถามที่จะใช้ในการเก็บข้อมูล ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าร่วมวิจัย ได้แก่ อายุ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา ก่อนหน้าที่เข้าศึกษานักเรียนนายสิบตำรวจ การได้รับข่าวสารความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้เลือดออก ช่องทางในการได้รับข่าวสารความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้เลือดออก ประวัติการป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกของผู้เข้าร่วมวิจัย และสมาชิกในครอบครัว

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก ดัดแปลงมาจาก Chunpetch & Sivadamrongpong (2009) เป็นแบบสอบถามการวัดความรู้ 3 ระดับ คือ ใช่ ไม่ใช่ ไม่แน่ใจ โดยแบ่งเป็น

เกณฑ์การให้คะแนน

ในข้อความที่มีความหมายนิมิต ให้คะแนนดังนี้

- ใช่	ให้คะแนน	1
- ไม่ใช่	ให้คะแนน	0
- ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0

ในข้อความที่มีความหมายนิเสธ ให้คะแนนดังนี้

- ใช่	ให้คะแนน	0
- ไม่ใช่	ให้คะแนน	1
- ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0

คะแนนรวมเกี่ยวกับความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออก 0 – 14 คะแนน เมื่อรวมคะแนนแล้ววิเคราะห์ระดับความรู้โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้

ระดับน้อย	หมายถึง ได้คะแนนร้อยละ 0-25 (ตอบถูกน้อยกว่าหรือเท่ากับ 4 ข้อ)
ระดับปานกลาง	หมายถึง ได้คะแนนร้อยละ 26-50 (ตอบถูก 5-7 ข้อ)
ระดับดี	หมายถึง ได้คะแนนร้อยละ 51-75 (ตอบถูก 8-10 ข้อ)
ระดับดีมาก	หมายถึง ได้คะแนนร้อยละ 76-100 (ตอบถูก 11-14 ข้อ)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของกลุ่มตัวอย่าง ดัดแปลงมาจาก Chunpetch & Sivadamrongpong (2009) เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรม 3 ระดับ คือ ทำประจำ ทำบ้าง ไม่ทำ จำนวน 20 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

- ทำประจำ	ให้คะแนน	2
- ทำบ้าง	ให้คะแนน	1
- ไม่ทำ	ให้คะแนน	0

แบบสอบถามส่วนนี้ จะมีคะแนนอยู่ในช่วง 0-40 คะแนน เมื่อรวมคะแนนแล้ววิเคราะห์ระดับพฤติกรรมโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้

ร้อยละ 0-25 (≤ 10 คะแนน)	หมายถึง พฤติกรรมการป้องกันโรคอยู่ในระดับน้อย
ร้อยละ 26-50 (10-20 คะแนน)	หมายถึง พฤติกรรมการป้องกันโรคอยู่ในระดับปานกลาง
ร้อยละ 51-75 (21-30 คะแนน)	หมายถึง พฤติกรรมการป้องกันโรคอยู่ในระดับดี
ร้อยละ 76-100 (31-40 คะแนน)	หมายถึง พฤติกรรมการป้องกันโรคอยู่ในระดับดีมาก

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้รับการตรวจสอบคุณภาพดังนี้

1. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยทั้ง 3 ท่านเป็นอาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยตรวจสอบความถูกต้อง ความชัดเจนของเนื้อหา และครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. นำผลที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ มาคำนวณค่าความสอดคล้องข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Item Objective Congruence: IOC) ในแต่ละข้อคำถามในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ค่า IOC ไม่ต่ำกว่า 0.66 จึงถือว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยและอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้
3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ นำมาทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนนาค (Cronbach's alpha coefficient) ด้านความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออก และ ด้านพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83 และ .82 ตามลำดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างโดยทำการแจกแบบสอบถาม ในเดือน ตุลาคม 2562 และรับแบบสอบถามกลับด้วยตัวเอง
2. ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ ลงรหัสข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการทดสอบสมมติฐานและรายงานผลวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าร่วมวิจัย ระดับความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออก ระดับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก โดยวิเคราะห์ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การหาความสัมพันธ์ ระหว่างความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9 โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation)

จริยธรรมวิจัย

การวิจัยครั้งนี้คำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณนักวิจัย ผู้วิจัยพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง โดยส่งโครงร่างวิจัยเพื่อขออนุญาต เมื่อได้รับการพิจารณาและรับรองโดยคณะกรรมการจริยธรรมและการวิจัยของโรงพยาบาลตำรวจ ผู้วิจัยส่งโครงร่างวิจัยและเอกสารรับรองที่ได้รับความเห็นชอบคณะกรรมการจริยธรรมและการวิจัยของโรงพยาบาลตำรวจ เลขที่ จว.34/2562 เสนอผู้บังคับการศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9 เมื่อได้รับการอนุมัติ ผู้วิจัยจึงเริ่มเก็บ

ข้อมูล โดยอธิบายวัตถุประสงค์ต่อนักเรียนนายสิบตำรวจ และให้นักเรียนนายสิบตำรวจตัดสินใจตอบรับหรือปฏิเสธเข้าร่วมโดยสมัครใจ หลังจากผู้เข้าร่วมวิจัยยอมรับเข้าร่วมวิจัยแล้ว จะให้เซ็นชื่อยินยอมเข้าร่วมวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยข้อมูลที่น่าเสนอเน้นการแสดงผลภาพรวมในทางสถิติเมื่อเสร็จสิ้นการศึกษาวินิจฉัยเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อมูลจะถูกทำลายทั้งหมด

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าร่วมงานวิจัย

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนนายสิบตำรวจทั้งหมดเพศชาย ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 24-26 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 35.09 สังกัด 6 กองร้อย ได้แก่ กองร้อยที่ 2 จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 15.44, กองร้อยที่ 3 จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 17.54, กองร้อยที่ 4 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 16.84, กองร้อยที่ 5 จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 15.44, กองร้อยที่ 6 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 17.20 และกองร้อยที่ 7 จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 17.54 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาในภาคใต้ จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 61.41 ระดับการศึกษาก่อนหน้านี้เข้าศึกษานักเรียนนายสิบตำรวจ ส่วนใหญ่จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 60 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยได้รับข่าวสารความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้เลือดออก จำนวน 271 คน คิดเป็น ร้อยละ 95.09 และไม่เคยได้รับข่าวสารความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้เลือดออก จำนวน 14 คน คิดเป็น ร้อยละ 4.91 ช่องทางการได้รับข่าวสารความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้เลือดออกมากที่สุดคือ โดยสื่อสิ่งพิมพ์ เอกสาร แผ่นพับ จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ที่ผ่านมากกลุ่มตัวอย่างมีประวัติเคยป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 26.32 และสมาชิกในครอบครัวมีประวัติเคยป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 20.70

ส่วนที่ 2 ความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกและพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก

ตาราง 1 จำนวน และร้อยละ ภาพรวมของระดับความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออก (n=285)

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
ระดับน้อย (1- 4คะแนน)	2	0.70
ระดับปานกลาง (5-7 คะแนน)	9	3.16
ระดับดี (8-10 คะแนน)	71	24.91
ระดับดีมาก (11-14 คะแนน)	203	71.23
Mean=11.36,±1.90, Median: 12, Min:3 Max:14 (คะแนนเต็ม 14 คะแนน)		

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.36 คะแนน จากคะแนนเต็ม 14 คะแนน ซึ่งจัดอยู่ในระดับดีมาก

ตาราง 2 จำนวน และร้อยละ รายข้อ ของความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออก (n=285)

ข้อคำถาม	ถูกต้อง		ไม่ถูกต้อง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. โรคไข้เลือดออกเป็นโรคติดต่อจากคนไปสู่คนได้ โดยการไอหรือจาม	149	52.28	136	47.72
2. โรคไข้เลือดออกติดต่อกันได้โดยมียุงลายบ้าน และยุงลายสวน เป็นพาหะนำโรคที่สำคัญ	258	90.53	27	9.47
3. โดยทั่วไปยุงลายจะออกหากินกัดคนในเวลากลางวัน	132	46.32	153	53.68
4. ยุงลายที่เป็นพาหะนำโรคนำโรคไข้เลือดออก มีลักษณะตัวขนาดเล็ก ค่อนข้างเล็ก มีสีขาวยาสีดำ	252	88.42	33	11.58
5. แหล่งเพาะพันธุ์คือภาชนะขังน้ำที่คนทำขึ้นและมีน้ำขังไว้เกิน 7 วัน โดยเป็นน้ำที่ใสและนิ่ง	265	92.98	20	7.02
6. ยุงลายสามารถวางไข่ได้ทุกฤดูกาล และไข่ของยุงลายสามารถทนต่อความแห้งแล้งเป็นเวลาถึง 1 ปี	156	54.74	129	45.26
7. การคว่ำ เผา ผังภาชนะต่าง เช่น ไหแตก กระบองน้ำอัดลม ยางรถยนต์เก่า ช่วยกำจัดลูกน้ำยุงลาย	274	96.14	11	3.86
8. ปลาหางนกยูงสามารถกินลูกน้ำยุงลายได้	269	94.39	16	5.61
9. ภาชนะถังน้ำหรือโอ่งน้ำ ที่ใช้รองน้ำไว้ใช้ต้องปิดฝาให้สนิท	273	95.79	12	4.21
10. การนอนในเวลากลางวันจำเป็นต้องกางมุ้ง หรือนอนในมุ้งลวด	194	68.07	91	31.93
11. อ่างอาบน้ำรวม อ่างในห้องส้วมต้องขัดล้างและเปลี่ยนทุกสัปดาห์	259	90.88	26	9.12
12. การใส่เกลือแกงครึ่งช้อนชา หรือน้ำส้มสายชู 2 ช้อนชา หรือ ผงซักฟอกครึ่งช้อนชา ลงในน้ำที่รองขาตู้กับข้าว หรือภาชนะที่ ทำนรองน้ำไว้เพื่อกันมดแมลงขึ้น สามารถป้องกันยุงลายวางไข่ได้	227	79.65	58	20.35
13. ต้องเปลี่ยนน้ำในแจกันดอกไม้หรือภาชนะที่ปลูกต้นไม้ในน้ำ ทุกสัปดาห์	270	94.74	15	5.26
14. การป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกที่ดีที่สุด คือการ ควบคุมลูกน้ำยุงลายที่เป็นพาหะ	259	90.88	26	9.12

จากตาราง 2 เมื่อดูรายข้อของความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออก พบว่า ข้อที่ตอบถูกมากที่สุดคือข้อที่ 7 การคว่ำ เผา ผังภาชนะต่าง เช่น ไหแตก กระบองน้ำอัดลม ยางรถยนต์เก่า ช่วยกำจัดลูกน้ำยุงลาย ร้อยละ 96.14 รองลงมา ข้อ 9 ภาชนะถังน้ำหรือโอ่งน้ำ ที่ใช้รองน้ำไว้ใช้ต้องปิดฝาให้สนิท ร้อยละ 95.79 และข้อที่ตอบถูกน้อยที่สุดคือข้อ 3 โดยทั่วไปยุงลายจะออกหากินกัดคนในเวลากลางวัน ร้อยละ 46.32

ตาราง 3 จำนวน และร้อยละ ภาพรวมของพฤติกรรมกำบังโรคล้างมือ (n=285)

ระดับพฤติกรรม	จำนวน	ร้อยละ
ระดับน้อย (0-9คะแนน)	11	3.86
ระดับปานกลาง (10-20 คะแนน)	61	21.40
ระดับดี (21-30คะแนน)	106	37.19
ระดับดีมาก (31-40คะแนน)	107	37.55
Mean=26.73, $\pm$ 9.30, Median:27,Min:4 Max:40 (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)		

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกำบังโรคล้างมือ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมกำบังโรคล้างมือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.73 คะแนน จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี

ตาราง 4 จำนวน และร้อยละ รายข้อ ของพฤติกรรมกำบังโรคล้างมือ (n=285)

ข้อคำถาม	ทำประจำ		ทำบ้าง		ไม่ทำ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ท่านทำความสะอาดบริเวณกองถ่าย จัดเก็บสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นประจำ	249	87.37	35	12.28	1	0.35
2. ท่านกางมุ้งหรือแนะนำ ให้เพื่อนๆในกองถ่ายที่ท่านอยู่ กางมุ้งหรือให้ไปนอนในห้องที่มีมุ้งลวด ในการนอนเวลากลางวันทุกครั้ง	117	41.05	74	25.97	94	32.98
3. ท่านเหน็บในภาชนะที่มีน้ำแข็งบริเวณกองถ่าย เช่น อ่างน้ำ กระป๋อง ทุก 1 สัปดาห์	168	58.95	102	35.79	15	5.26
4. ท่านคว่ำ เมา ผึ่งภาชนะ เช่น กระป๋อง ขวดแก้ว ขวดพลาสติก ไหม้แดด ทุกครั้งพบเห็น	154	54.03	112	39.30	19	6.67
5. ท่านใส่ถุงลือน้ำส้มสายชูหรือผงซักฟอกที่ลงในน้ำที่รองขาตู้กับข้าว หรือภาชนะที่ท่านรองน้ำไว้เพื่อกันแมลงขึ้น	99	34.74	102	35.79	84	29.47
6. ท่านใช้ยากันยุง ยาฉีดกันยุง หรือยากันยุง	142	49.83	127	44.56	16	5.61
7. ท่านปิดฝาภาชนะรองรับน้ำทั้งในและนอกบริเวณกองถ่ายทุกใบทันทีหลังจากใช้แล้ว	141	49.47	119	41.76	25	8.77
8. ท่านใส่สารกำจัดลูกน้ำยุงลายในตุ่มน้ำ อ่างน้ำ	95	33.33	129	45.26	61	21.41
9. ท่านแนะนำเพื่อนๆในกองถ่ายให้ช่วยกันทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายเพื่อป้องกันโรคล้างมือ	108	37.89	124	43.51	53	18.60
10. ท่านคว่ำภาชนะที่ยังไม่ใช้ประโยชน์ เช่น โอ่งน้ำ อ่างน้ำ ถังน้ำ ยางรถยนต์ให้เรียบร้อย	135	47.37	127	44.56	23	8.07

ตาราง 4 จำนวน และร้อยละ รายข้อ ของของพฤติกรรมกำป้องกันโรคลำเลือดออก (n=285) (ต่อ)

ข้อคำถาม	ทำประจำ		ทำบ้าง		ไม่ทำ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
11. ท่านเปลี่ยนน้ำที่รองขาตู้กับข้าว หรือภาชนะที่ทานรองน้ำไว้เพื่อกันมดแมลงขึ้น ทุกสัปดาห์	100	35.09	129	45.26	56	19.65
12. ท่านจะเก็บรองเท้าฝัก ใส่ในถุงพลาสติก ก๊อบแก๊ป ผูกปากถุงให้สนิท และจัดบริเวณที่เก็บรองเท้าให้เป็นระเบียบให้โล่งโปร่งตา เพราะยุ่งลายจะชอบเกาะพักอยู่ในที่มืดๆ อับๆ	106	37.19	110	38.60	69	24.21
13. ท่านสำรวจจุดน้ำยุ่งลายในภาชนะรองน้ำ ทุก 1 สัปดาห์	100	35.09	125	43.86	60	21.05
14. ท่านเก็บเสื้อผ้าที่ซักรีดแล้วเข้าสู่เสื้อผ้าทุกครั้ง	213	74.74	63	22.10	9	3.16
15. ท่านร่วมกิจกรรมรณรงค์กำจัดลูกน้ำยุ่งลายของกองร้อยที่ท่านอยู่	130	45.61	116	40.70	39	13.69
16. ท่านปิดประตูและหน้าต่างเพื่อให้หมอกควันอบอยู่ในเรือนนอนหลังจากที่พ่นหมอกควันแล้ว	145	50.88	114	40	26	9.12
17. ท่านติดตามข่าวสารความรู้เรื่องโรคลำเลือดออก	123	43.16	145	50.88	17	5.96
18. ท่านเคยพูดคุยถึงอันตรายของโรคลำเลือดออกแก่เพื่อนๆในกองร้อยที่ท่านอยู่	117	41.05	128	44.91	40	14.04
19. ท่านให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่งานการแพทย์ และพยาบาลงานส่งเสริมสุขภาพโรงพยาบาลละลาสิริรัตนรักษ์ในการให้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับโรคลำเลือดออก	169	59.30	103	36.14	13	4.56
20. ท่านเคยเสนอแนะวิธีการแก้ไขปัญหาโรคลำเลือดออกให้แก่เพื่อนๆในกองร้อยที่ท่านอยู่	90	31.58	132	46.32	63	22.10

จากตาราง 4 เมื่อดูรายข้อของพฤติกรรมกำป้องกันโรคลำเลือดออก พบว่าข้อที่กลุ่มตัวอย่างทำเป็นประจำมากที่สุดคือ ข้อ 1 ท่านทำความสะอาดบริเวณกองร้อย จัดเก็บสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นประจำ ร้อยละ 87.37

ส่วนที่ 3 ความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก

ตาราง 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9 ($n = 285$ คน)

พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก	
ความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออก	.119*

* $p=.045$

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9 โดยมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอยู่ในระดับน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่านักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9 มีระดับความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Gatesang (2015), Chunpetch & Sivadamrongpong (2009) และ Chaimay & Sungkaew (2014) ที่ศึกษาระดับความรู้ในกลุ่มตัวอย่างก็พบว่าระดับความรู้อยู่ในระดับดีมากเช่นเดียวกัน

พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี สอดคล้องกับการศึกษาของ Tunyarak & Chuaikhlai (2019), Kumsri (2016), Nookaew, Pongpaew & Saysomream (2011). ที่ศึกษาพฤติกรรมป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออก ในกลุ่มตัวอย่าง ก็พบว่าอยู่ในระดับดีเช่นเดียวกัน พฤติกรรมในกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษารั้งนี้อาจเกิดมาจากการได้รับความรู้จากสื่อต่างๆ การได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน หรือบุคคลใกล้ชิด จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องโรคไข้เลือดออกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และส่งผลต่อการควบคุมและป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชน (Kanthayo, 2013; Yaruang, 2012; Kiatthanabadee, Waiwanit & Deeying, 2015; และ Chaimay & Sungkaew, 2014)

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคพบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางบวก อยู่ในระดับน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ Chunpetch & Sivadamrongpong (2009), Mattavangkul et al. (2017), Kiatthanabadee, Waiwanit & Deeying (2015) และ Kanthayo (2013) ที่พบว่าความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก อภิปรายได้ว่า การที่บุคคลมีความรู้ทำให้บุคคลนั้นพิจารณาและปฏิบัติสิ่งต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผล และเข้าใจสิ่งเหล่านั้นได้อย่างถูกต้อง จะส่งผลให้บุคคลสามารถจัดการดูแลสุขภาพตัวเองได้ (Hanucharornkul, 2001; Orem et al., 2001) และการมีความรู้ทางด้านสุขภาพเป็นสิ่งจำเป็น ถ้าบุคคลนั้นมีความรู้ทางด้านสุขภาพอย่างเพียงพอ ก็สามารถยับยั้งอาการก่อนที่การเจ็บป่วยจะเกิดขึ้น (Saravirot, 2010)

การนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9 มีความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกอยู่ในระดับดีมาก ความรู้เป็นปัจจัยที่ต้องให้ความสำคัญ จึงควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออกอย่างต่อเนื่องเพื่อให้นักเรียนนายสิบตำรวจคงพฤติกรรมควบคุมและป้องกันโรคไข้เลือดออกรวมถึงประยุกต์ใช้ผลจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นแนวทางในการวางแผนการป้องกันโรคไข้เลือดออกในนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9 ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยแบบกึ่งทดลอง โดยการใช้โปรแกรมให้ความรู้ในการควบคุมและป้องกันโรคไข้เลือดออก เพื่อวัดพฤติกรรมการควบคุมและป้องกันโรคไข้เลือดออกในนักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติมที่จะทำให้ นักเรียนนายสิบตำรวจ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค 9 มีส่วนร่วมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก
3. ควรมีการศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องโรคไข้เลือดออกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคในกลุ่มข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติงานในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค 9

References

- Yaruang, G. (2012). Study on factors affecting Dengue Haemorrhagic Fever prevention and control behavior of people in Maesai Subdistrict, Maesai District, Chiangrai Province. Master of Public Health Independent Study, University of Phayao. (In Thai)
- Bureau of Vector Borne Disease, Department of Disease Control, Ministry of Public Health. (2015). Guideline Therapeutic of Dengue Fever and Dengue Hemorrhagic Fever for Medical and Public Health. Retrieved from <https://www.pidst.or.th/A434.html>. (In Thai)
- Mattavangkul C., Ploykaew P., Thavanseriwatthana A., Sitthijad A., & Noysiriwatthana T. (2017). Factors Associated with Preventive Behavior and Disease Control of Dengue Hemorrhagic Fever among People in the Responsible Area of Sai – See Subdistrict Health Promoting Hospital, Samutsakhon Province. Journal of Nursing Siam University. 18(34), 34 - 48. (In Thai)
- Gatesang C. (2015). Factors Related to Dengue Vector Control Behaviors of People in Tamode District, Phattalung Province. The Southern College Network Journal of Nursing and Public Health. 2(1), 24-36. (In Thai)
- Chanyasanha C., Samtear S., Sujirarat D., Munsawaengsub C. (2011). The participation on Dengue Prevention Tactics Utilized by Residence within Tai-Ban Sub-District Muang Samut Prakan District Samut Prakan Province. Journal of Public Health Special. Issue on the 84th Birthday Celebration of King Bhumibol Adulyadej. 64-75. (In Thai)
- Chaimay B., Sungkaew S. (2014). Factors Affecting Participation in Dengue Hemorrhagic Fever Prevention and Control among People in Leam Tanod, Khun Khanun, Phatthalung. The Public Health Journal of Burapha University. 9(1), 51-61. (In Thai)
- Nookaew P., Pongpaew w., Saysomream K. (2011). Dengue Haemorrhagic Fever Prevention behaviors of the People in Chaiyaporn Subdistrict, Buengkan District, Nongkhai Province. Journal of the Office of DPC 7 Khon Kaen. 18(2), 47-55. (In Thai)
- Phoolsap P., Krongrawa R., Leesuwan P., Hirunkhro B. (2558). **DHF Preventive Behavior Development of Village Health Volunteers by Authentic Work Participatory at Thapa District Health Promotion Hospital, Ban pong district, Ratchaburi Province.** Nursing Journal of The Ministry of Public Health. 25(2), 206-218. (In Thai)
- Sombatdee P. (2015). The Knowledge of Dengue Fever (DF), Dengue Hemorrhagic Fever (DHF). Retrieved 10, 2019 from <https://www.srinagarind.md.kku.ac.th/New%20folder/งานเวชกรรมสังคม/คู่มือสุขภาพ/คู่มือไข้เลือดออก.pdf> (In Thai)
- Kiatthanabadee P., Waiwanit W., Deeying. C. (2015). Prevention and Control Behaviors on Dengue Hemorrhagic Fever of Party Health Network in Muang District, Buriram Province. Journal of Research and Development Buriram Rajabhat University. 10(2), 84-91. (In Thai)
- Kanthayo W. (2013). Factors Related to Prevention and Control of Dengue Hemorrhagic Fever among People in Thadua Sub-District, Doitao District, Chiang Mai Province. Ganesha Journal. 9(2), 63-79. (In Thai)

- Kumsri S. (2016). Dengue Fever Preventive Behavior among Inhabitant in the Area of Responsibility at the Health Promoting Hospital Ban Thap Nimit District, Chantaburi Province. *Journal of Allied Health Sciences Suan Sunandha Rajabhat University*. 1(1), 63-68. (In Thai)
- Bureau of Epidemiology (2019). Situation of Dengue. Retrieved 10, 2019 from <https://ddc.moph.go.th/uploads/ckeditor/6f4922f45568161a8cdf4ad2299f6d23/files/Dangue/Situation/2562/DHF%2010.pdf>
- Tunyarak H. & Chuaikhlai C. (2019). Knowledge, Attitudes and Dengue Hemorrhagic Fever Prevention of Citizens' Behavior in Kreng Sub-district, Cha-Ut District, Nakhon Si Thammarat. The 10th Hatyai National and International Conference. Hatyai University, 12-13 July 2019. (In Thai)
- Saravirot A. (2010). Health Promotion Behavior of Student in Prince of Songkla University, Hat Yai Campus. A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement for the Degree of Master of Arts in Human and Social Development, Prince of Songkla University. (In Thai)
- Chunpetch A., Sivadamrongpong W. (2009). Knowledge Perception and Social Support on a Preventive Behavior of A-2009 H1N1 Fever of People at Yala City. Boromrajonani College of Nursing Yala, Praboromarajchanok Institute, Municipality Office of Permanent Secretary of MOPH, Ministry of Public Health. (In Thai)
- Hanucharornkul, S. (2001). Self-care and Orem's theory. In S. Hanucharornkul(Ed.), *Nursing: Science of practice* (2nd ed.). Bangkok: V.J. Printing.
- Orem, D. E., Taylor, S. G., & Renpenning, K. M. (2001). *Nursing: Concepts of practice* (6th ed.). St. Louis: Mosby.
- Schwartz, Nancy E. (1975). Nutrition Knowledge attitude and practice of High school graduates. *Journal of the American Dietetic Association*. January, 66:26-31.